

SEPSISZENTGYÖRGYI EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

Szűz Mária, Isten Anyja

Az újév első napja, Szűz Mária istenanyaságának ünnepe visszavezet minket a betlehemi istállóba, ahol Mária, a pásztorokra figyelő édesanya, szívébe véste mindazt, amit ezek az egyszerű emberek mondtak neki. Vélhetően nagy mozgás, nyüzsgés lehetett abban az istállóban azon az éjszakán. A pásztorok mind igyekeztek egészen közel kerülni a jászolhoz, közlelről akarták látni az újszülöttet, akiről az angyalok azt állították, hogy a világ Megváltója. Az istálló állatainak is szokatlan lehetett ez a nagy mozgolódás éjnek idején. József a fáradtságtól már biztosan elaludt, Mária pedig csendben ült a jászol mellett a nagy mozgolódás közepén. Körülötte mindenki izgatott, mert hát nem mindennapi dolog, hogy egy pásztoember újszülöttet láthat. Mária mégis végtelenül nyugodt, pedig számára is újdonság, hogy anya lett, gyermeket hozott a világra. Az ő lelkében nincs nyüzsgés, sem túlzott büszkeség a gyermek miatt. Szíve megnyugodott, lelkében őrzi a titkot, amit az angyali üdvözlétkor megtudott: ez a gyermek az Isten Fia. A pásztorok azt gondolhatták, hogy ha majd megnő ez a gyermek, akkor megmutatja, hogy ő a Messiás, felnőttként majd az ország uralkodója lesz és megszabadítja a népet az idegen elnyomástól. Egyedül Mária tudta, hogy a jászolban fekvő gyermek az Isten Fia.

Mária, a betlehemi gyermek anyja nem tesz semmit és nem mond semmit. Csak gondolkodik. Újra felidézi magában, amit korábban megtudott Isten hírnökétől, Gábor angyaltól Názáretben, és eltűnődik azon, amit most megismer a pásztorok elbeszéléséből. Szívében megőrizte az angyal szavait és megjegyzi a pásztorok szavait is. Mária csendben ül és gondolkodik. Fejében biztosan nem logikus következtetések vagy teológiai magyarázatok jártak. Aligha gondolt arra, hogy ha ez a gyermek a jászolban az Isten Fia, akkor logikusan gondolkodva ebből az következik, hogy akkor ő Isten Anyja. Ezt a

hittitkot, hitigazságot ünnepeljük a mai napon, de a Szűzanya fejében nem ilyen gondolatok járhattak ezen az estén. Ő talán csak az anyaság titkán gondolkodott.

Az anyaság az élet szolgálata abban az értelemben, hogy az anyai test egy új testnek ad életet. Emellett az anyaság az élet lelki szolgálata is, hiszen az anya és szülőtte között feltétlenül kialakul a szeretet, a ragaszkodás, a törődés, a gondoskodás és a bizalom lelki kapcsolata, még akkor is, ha ezek a kapcsolatok az emberi bűn és gyengeség miatt olykor gyengének és törékenynek bizonyulnak.

Szűz Mária istenanyaságával kapcsolatban is elmondhatjuk mindezt, hiszen egyrészt valódi testi kapcsolat jött létre közte és Jézus között azáltal, hogy méhében megfoganta és kilenc hónapon át méhében hordozta, majd világra szülte egyszülött fiát, másrészt a lelki kapcsolat is fennállt közöttük. Ezt a lelki kapcsolatot az evangéliumokban szépen nyomon követhetjük attól a pillanattól kezdve, hogy a betlehemi istállóban először vette Mária gondoskodó karjaiba gyermekét, egészen addig, amíg ott állt Jézus keresztje alatt, majd a fájdalmas Anya ölébe fektették Jézus testét a keresztről való levétel után. Mária számára az anyaság a jászoltól a keresztig, Jézus születésétől haláláig tart. Élete példa számunkra, hogy egyedül Jézus mellett találhatjuk meg boldogságunkat.

Mária, minden édesanyának példaképe!

*Az édesanyákért és gyermekeikért
fordulunk hozzád mai imánkkal.*

*Segítsd az édesanyákat a gondoskodó
szeretetben, a gyermekeket pedig a
tiszteletben, hogy napról napra erősödjön
köztük a szeretet, a ragaszkodás, a törődés
és a bizalom! Segíts minden nőt, hogy anya-
ságban, az anyai hivatásban keresse és
találja meg élete boldogságát!*

Horváth István Sándor

Rónai György:

Himnusz a Boldogságos Szűzhöz

Halkan hull az őszi este harmata.
Harmatozd rám égi kedved, Mária.
Oszladozzék balga szívem bánata.
Te vigyázz rám, boldogságos Szűzanya.

Hogyha kövel megdobnak az emberek,
Szeljek nekik ízes búza-kenyeret.
Töltse be a lelkemet a szeretet.
Tiszta szívvel áldhassam szent Gyermeked.

Bánatok közt elvadultam. Légy szelíd
téritőm, hogy égi Atyánk fényeit
szeplőtlenül tükrözhessem, mint a víg
tengerszem a hajnal ifjú fényeit.

Gyermek-kedvvel ámuljak a fényeken.
Rózsa legyen tövisek közt életem,
piros rózsza, virágozzak ékesen.
Rózsakertek öntözője, légy velem.

Ellankasztó szárazságot messze űzz.
Égjek a szent szerelemben, mint a tűz,
égi Tűznek tűz testvére, kit derűs
kötélék a legfőbb Tűzzel összefűz.

Fáradságban biztatásod el ne vedd.
Cirógasson langyos, puha tenyered.
Jó öledbe hajtva tikkadt fejemet,
megbékéljek, mint a megvert kisgyerek.

Hogyha majd egy furcsa órán meghalok,
mint Fiadat, úgy öleljen két karod.
Köszöntsenek örvendezve angyalok.
Fogadjon be országodba magzatod.
Ámen.

Vízkereszt, Urunk megjelenésének napja

Január hatodika vízkereszt, a karácsonyi ünnepek zárónapja, ezután veszi kezdetét a farsangi vigasságok időszaka.

Az ünnep liturgiában használatos elnevezése a görög Epiphania Domini, azaz Urunk megjelenése, a magyar vízkereszt elnevezés pedig a víz megszentelésének szertartásából származik.

Alexandriai Szent Kelemen számolt be arról, hogy január 6-án a gnosztikus Bazilidesz (II. század) követői megünnepelték Jézus keresztségét, mert tévesen azt vallották, hogy az ember Jézus csak a keresztségkor vált Isten fiává.

Az epifánia ünnepe keleten először a 3. század végén jelent meg, majd a 4. században nyugaton, mindig január 6-án, mivel a 4. századtól Jézus születésének ünnepe, a karácsony keleten és nyugaton is elkülönült az epifániától. A vízkereszt ünnepe azóta három jelentést hordoz: a napkeleti bölcsek eljövetelét, Jézus megkereszteltetését, valamint csodatételét a kánai menyegzőn.

(Az epifánia kifejezés a görög vallásban egy isten váratlan, jót jelentő megjelenését jelenti.) Teológiai értelmezése szerint Jézus Krisztusban Isten jelent meg az emberek Megváltójaként, az ünnep liturgiája Jézus hármas megjelenéséről emlékezik meg.

Az első, legjellegzetesebb jelentés a háromkirályok, avagy a napkeleti bölcsek érkezésének ünneplése. Máté evangéliuma szerint a háromkirályok a betlehemi csillagot követve érkeztek keletről Judeába, hogy a zsidók újszülött királya előtt kifejezzék hódolatukat, s aranyat, tömjént és mirhát ajándékozzanak neki, aranyat a királynak, tömjént az Istennek és mirhát az embernek. Az evangélium mágusnak nevezi őket, a nevük említése nél-

kül. A hagyomány szerint hárman voltak, a VIII. században élt Beda Venerabilis nevüket is említi: Caspar, Melchior, Balthasar, azaz Gáspár, Menyhért és Boldizsár. A tömjénezés szertartása a napkeleti háromkirályok tömjénadományára emlékeztet.

A vízkereszt második evangéliumi története szerint Jézus harmincévesen elment a Jordán folyóhoz, ahol Keresztelő Szent János megkeresztelte őt, majd tanítani kezdett. Jézus megkeresztelkedésekor a Jordán folyónál a mennyei Atya szózata kinyilatkozta a szeretett Fiút, és a Szentlélek galamb képében alászállt Krisztusra. Megkereszteltetésének emlékére keleten ezen a napon osztották a keresztség szentségét, és áldották meg a vizeket, főleg a Jordánt és a Nílust.

Az ünnep harmadik evangéliumi jelenete szerint Jézus a kánai menyegzőn, édesanyja kérésére az elfogyott bor pótlására a vizet borra változtatta. Ezzel az első csodatétellel kinyilvánította isteni erejét.

Krisztus keresztségének emlékére vízkereszt az ünnepi keresztelések napja volt, a katolikus egyház tömjént és vizet szentelt, innen ered az ünnep elnevezése.

A víz és a tömjén megszenteléséből alakult ki a házszentelés hagyománya is, mely a kánai ház megszentelésére utal Jézus jelenléte által. Megszentelték a vízzel a házakat és az ólakat, még a bölcso-re is szentelt vizet hintettek. Régebben a szenteltvízzel megittatták az állatokat, hogy ne legyenek betegek, de az emberek is magukra locsolták betegségek vagy rontás ellen. Egyes helyeken a ház földjét is meglocsolták, hogy áldás legyen a házon.

Vízkeresztkor még egyszer meggyújtották a karácsonyfa gyertyáit, szétosztották a megmaradt édességet, a fát tűzre tették, egy ágacskát a szentkép mögé tűztek a gonosz ellen. Délben és este még folyt a vendégeskedés, esti harangszó után kezdődött a kántálás és a „csillagjárás” misztériumjáték.

Ez a háromkirályjárás hagyománya, a bibliai királyokat megszemélyesítő alakoskodók felvonulása, dramatikus játéka. Az alakokat a betlehemezés mintájára gyerekek személyesítették meg. Legfőbb kellékük a csillag volt, amely mutatta az utat Betlehembe. Jellegzetes viseletdarabjuk a díszes papírsüveg. Minden esetben elénekelték a csillagéneket, melynek utolsó két sora így hangzik: „Szép jel és szép csillag / Szép napunk támad.”

Vízkereszt napján szokásban volt a szentelmények hazavitele is: a szenteltvíznek gyógyító hatást tulajdonítottak, mindenféle betegségre használták. Hintettek belőle a bölcsőre, a menyasszony koszorújára, a halott koporsójára. A következő januárig üvegben vagy korsóban tartották, ami megmaradt a következő vízkeresztre, azt a kútba öntötték, hogy a vize meg ne romoljon. A házakat vízzel és sóval szentelték meg, és a pap krétával írta a szemöldökfára a házszentelés évét és a G. M. B. betűket, azaz a háromkirályok nevének kezdőbetűit.

A vízkereszt népszokásokból mára jobbra csak az őrződött meg, hogy általában ekkor szedik le a karácsonyfát.

Vízkereszt ünnepe megmutatja, hogy Isten minden emberhez eljött. A megváltó Jézus születésével Isten vállalja az emberi életet és később a szenvedést is, hogy ezzel elhozza minden ember számára az üdvösséget, az örök élet reményét.

Mint minden jeles naphoz, ehhez is kapcsolódtak időjárás-előrejelző hiedelmek, miszerint ha ezen a napon olvad a hó és a jég, akkor hosszú lesz még a tél, ha esik a hó, akkor hamar érkezik a tavasz, ha nincs csapadék, akkor esőben gazdag lesz a nyár, ha esik az eső, rengeteg csapadék lesz tavasszal is, s ha fúj a szél, akkor szerencsés év várható.

Forrás: Múlt-kor

Sík Sándor:

A napkeleti bölcsek

Ama csillag után.

A holdsugaras hideg éjszakán,
Mint egy fehérlő, csendes álom,
Úgy vonult el a komoly karaván.
És elől ment a három.

A sziklás föld mogorván és kopáron
Feküdt el lábaik alatt.

Méltóságos sora a száz tevének
A harmaton halkan haladt.

És mintha fehér árnyak lengenének,
Úgy vonult végig a fehér sereg
A völgyön, ahol nem nőttek virágok,
S a városon, ahol az emberek
Nem virrasztottak és nem énekeltek.
S ahol nem látta őket senkisé.

És így suhant el csendesen
Életre éledt vágya Napkeletnek
Az ezredéves éjszakán.

Ama csillag után.

Juhász Gyula:

Vízkeresztre

Jövének távol, boldog Napkeletről
Három királyok, híres mágusok,
Mert hírt hallottak a csodás Gyerekről,
Kiről legenda és jóslat susog.
Ki született szegényen Betlehemben,
Kit megöletne Heródes király
S aranyat, tömjént, mirrhát lelkesedve
Hoz néki Gáspár, Menyhért, Boldizsár!
Szerecsen, indus, perzsa, mind csodálja
A Kisdedet, ki a jövő királya
S a csillagot, mely homlokán ragyog.
Ő édes, kedves. Bájolón gagyog
S egy pintyökét néz, mely szent szeliden
A Szűz Mária vállán megpihen...

Árpád-házi Szent Margit

Szent Margitra, a nagy engesztelőre, IV. Béla király leányára emlékezzünk ünnepén. Az Árpád-házi királylány 1270. január 18-án, huszonnyolc éves korában halt meg.

Margit 1242-ben született Spalatóban, Klissza várában (a mai Horvátország területén). Nevét Antióchiai Szent Margit, a középkor egyik legtiszteltebb női szentje után kapta, akinek ereklyéit Margit nagyatya, II. András a Szentföldről hozta magával. Margit apja IV. Béla király, Szent Erzsébet testvére, anyja Laszkarisz Mária bizánci hercegnő volt. Édesanyja még a szíve alatt hordozta, amikor a tatárok Batu kán vezetésével 1241-ben betörték Magyarországra. Béla király megkísérelte föltartóztatni őket a Sajónál, de súlyos vereséget szenvedett, és Dalmáciába kellett menekülnie. A szülők a születendő gyermeket Istennek ajánlották, és megtörtént a lehetetlen: messze Belső-Ázsiában meghalt a nagykán, s Batu a Duna-Tisza köze táján meghódított hatalmas területeket hátrahagyva összegyűjtötte lovasait, és sietve távozott kelet felé, hogy le ne maradjon az osztozkodásról.

Béla és Mária nem vonakodott fogadalmát teljesíteni: amikor Margit hároméves lett, a veszprémi domonkos nővérek gondjaira bízta.

A domonkosok rendi családja, amelyben Margit felnövekedett, akkor még csak néhány évtizede létezett. Béla király leánya részére új kolostort építtetett a Duna egyik szigetén (Nyulak szigete, ma Margit-sziget), Buda közelében. Itt tett fogadalmat Margit 1254-ben.

Atyja kétszer is fölkereste Margitot a kolostorban házassági ajánlattal, mindkét alkalommal biztosítva őt arról, hogy a fölmentést Róma minden bizonnyal meg fogja adni,

hiszen a kilátásba helyezett házasságok igen nagy politikai előnyökkel járnának. Margit mindkettőt határozottan visszautasította, atyját pedig emlékeztette arra, hogy ő ajánlotta föl egykor Istennek.

A fennmaradt szenttéavatási akták Margit nővér- és kortársainak, élete tanúinak sok értékes és hitelt érdemlő vallomását is tartalmazza. Ezekből kiderül, hogy Margit számára magától értetődő volt a szabályok szigorú megtartása, a kemény önsanyargatás, s a legnyomorúságosabb, utálatot gerjesztő betegek szolgálatában való hősies kitartás. Nagyon gyorsan és erélyesen leszoktatta nővértársait arról, hogy benne bármi módon is a királylányt tiszteljék. Egy szolgáló, akit csodával határos módon mentett meg a megfulladástól, a szenttéavatási akták szerint így tanúskodott: „Margit jó és szent volt, mindnyájunk példaképe. Alázatosabb volt, mint mi, szolgálóleányok.” Amikor megkérdezte Margittól egy nővér, hogyan kell imádkozni, ő csak elmosolyodott.

Pannóniában nőtt (Árpád-házi Szent Margitról)

A szent királylány életének alapszabálya egészen egyszerűen hangzik, de a négy egyszerű tétel az evangélium egész tökéletességét magában foglalja: Istent szeretni, magamat megvetni, senkit meg nem utálni, senkit meg nem ítélni.

Margit 1270. január 18-án, huszonnyolc éves korában halt meg, szeretettől és vezekléstől elemészve. Halála óráját derűs arccal előre megmondta László király leánya, Szent Piroska ünnepére. Nemzetünk és rendje már kezdettől fogva boldogként tisztelte, sírjához zarándokok érkeztek, és hamarosan csodákat emlegettek. Különös tiszteletben részesült véluma (apácafátyla), mely meggyógyította IV. (Kun) László királyt.

V. István (Margit bátyja) leányának, Magyarországi Máriának (1258 körül – 1323) köszönhetően, aki nápolyi királyné volt, Margit tisztelete gyorsan elterjedt Itáliában. Első ábrázolásai itt születtek. Védőszentje elsősorban a magyar ifjúságnak, a nevelő- és gyógyintézményeknek, és békeszepszerzőként is tiszteljük.

Boldoggáavatási perét sohasem fejezték be, de tiszteletét 1789-ben hivatalosan is engedélyezték. 1943-ban avatta szentté XII. Piusz pápa.

*Istenünk, szüzesség kedvelője
és védelmezője,
Árpád-házi Szent Margit
a te kegyelmedből fonta egybe
a szüzi élet szépségét
a jó cselekedetek érdemével.
Engedd, kérünk, hogy
az üdvösséges bűnbánattal
visszaszerezzük lelkünk tisztaságát!
A mi Urunk, Jézus Krisztus,
a te Fiad által, aki veled él
és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön örökké. Amen.*

Forrás: magyarkurir.hu

Pannóniában nőtt, teljes szép viola.
Jó magyar nemzetnek biztató hajnala.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Szigeti klostromban, nagy Duna mentében
Élt ez a királylány angyali szépségben.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Testét sanyargatván Istennek áldozta,
Gyakorta éjjel is az Urat áldotta.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Szörövet kötöze gyenge derekára,
Gondot úgy visele üdvösség dolgára.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Még ifjan magához az Isten felvette,
Az örök életben megdicsőítette.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Lelkünk szép mécsese, fényeskedjél bennünk,
Hogy a szép szemérem ékítse ép lelkünk.
Szűz szent Margit, esedezzél
Nemzetünkért az Istennél,
Szép, magyar liliom!

Dr. Eröss Alfréd:

Székelyföld

Szerelmes a székely ebbe a vad földbe.
Szerelemből szántja, szívével veti be,
vérével megönti, melegíti csókkal,
keblére öleli örök atya-joggal.
A föld megütötte, sokszor meg is csalta
kitámadta, marta, mint az ordas farka,
elhagyta, mint atyját a tékozló gyermek.
Mégis visszavárta, vágyta a szerelmet.

Szerelmes a székely: erdőkbe, hegyekbe.
Nincs ilyen szép erdő a világon egy se.
Szerelmes a fákba, fenyőbe, virágba,
megirigyli tőle, ki valaha látta!
Szerelmes a vízbe, forrásba, folyóba,
Szelkébe, Bodokba, szép Szent Anna tóba.
Szerelmes az égbe, zengő Nemerébe:
az ő fergeteges „szerelmének képe”.

Minden kicsi rögöt, minden kapavágást
küszködve hódít meg, a küzdelem áház.
Minden tapodt helynek órjas az adója.
A rozsnak kalászát tenyerével óvja.
A fának gyümölcsét imádsággal védi,
a falat kenyérért véres verítéki
omlanak. De mégis, soha meg nem törve:
szerelmes a székely ebbe a vad földbe.

Stjepan Lice:

A szépség

Ha szeretnéd, hogy
az élet szép legyen,
tedd mások életét széppé.
Mert a szépség
nem szomjúhozza
az áporodott vizeket.
Elhervad a zárt ajtók
mögött. A szépség
fakad, ha elveszíti
üdeségét. Ha az egyik

lényből a másikba
áramlik, felélénkül.
Színei erőteljesebbé
válnak. Varázslatosakká.
Csak a másik emberhez
való viszonyod töltheti
fel lelkedet. Arcodat
legjobban az a boldogság
fogja megvilágítani,
amely a te életeden
keresztül jutott el másokig.

A szüntelen való imádkozásról

Egy fiatal ortodox pap elmegy az idősebb
paptársához, mert lelkileg számára nem ad
semmit a Jézus-ima. Ezen imádság során a
következő mondatot kell sokszor egymás
után ismételtetni: *Uram, Jézus Krisztus, élő
Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön!*” Az
idős pap arra kéri a fiatal atyát, hogy egy
fonott kosárban hozzon vizet a folyóból, de
közben ne hagyja abba a Jézus-imát. Meg-
meríti a kosarat, imádkozik – „*Uram, Jézus
Krisztus, élő Isten Fia, könyörülj rajtam, bű-
nösön!*” – megállás nélkül mondogatja az
imát, így a víz nem folyik ki. Útközben egy
férfi köszön neki, a fiatal pap pedig fogadja a
köszönést, ekkor a víz azonnal kiszökik a
kosárból. Szomorúan tér vissza az idősebb
paphoz, aki azt kérdezi tőle:

– Miért hagytad abba az imát? – Csak
köszöntem valakinek – feleli. Erre az idős
pap azt mondja: – Én senkit nem láttam
errefelé menni, pedig végig itt ültem a ház
előtt. Az aki köszönt, aki kizökkentett az
imából, a gonosz lélek volt.

A gonosz megpróbál megakadályozni
bennünket az imádságban, szünetet akar
hozni a lelki életünkbe. Ne negedjük! A
fegyverünk ellene csak az imádság lehet.

Forrás: Katolikus Kincses Kalendárium

Pap bácsi, kösd be a cipőmet!

ezzel a címmel jelent meg a Magyar Kurír gondozásában egy Szent II. János Pál pápáról szóló történeteket, anekdotákat tartalmazó kis könyvecske. Az alábbiakban és az elkövetkező lapszámainkban ebből idézünk.

Caro papa

Vagyis „Kedves Pápa” – így kezdődnek azok a levelek, amelyeket a milánói Avvenire napilap közölt II. János Pál ünnepélyes székfoglalója napján. A leveleket a lancianói gyermek Jézusról nevezett általános iskola másodikos tanulói írták. Íme néhány idézet a gyermekek őszinte szeretetét tükröző levelekből:

– „Ma reggel, amikor bejöttem az iskolába, minden osztálytársam arról beszélt, hogy látták a pápát a TV-ben. Én nem láttalak, mert nem voltam otthon, de láttam a képedet az újságokban, és szép vagy!”

– „Nagyon örültem, amikor megláttalak a TV-ben, és nagyon tetszett, amikor kitártad a karodat, mintha magadhoz akarnál ölelni bennünket.”

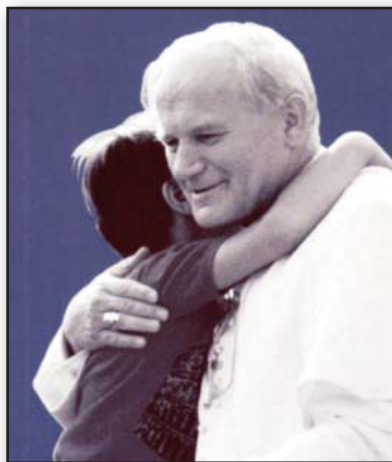
I. János Pál pápa hirtelen halála alig egy hónappal megválasztása után mély hatást gyakorolt az emberekre, ez még a gyerekek leveleiben is érezhető:

– „Láttalak tegnap a tv-ben, amikor áldást adtál, a családom letérdelt, de testvéreim nevettek. Tetszel nekem, csak sajnálom a másik pápát, de mindketten jók vagytok.”

– „Nagyon szeretlek, rokonszenves vagy, ne halj meg.”

– „Igaz, hogy jó vagy és tehetséges? Igaz, hogy nagyon sajnáltad I. János Pált, amikor meghalt? Azért küldöm ezeket a gondolatokat, mert kedves, hogy eljöttél Olaszországba.”

– „Köszönöm, hogy ezt a nevet választottad, mert I. János Pál pápára emlékeztet bennünket.”

– „Sokat gondolok Rád és imádkozom Érted, szeretlek, és remélem, sokáig fogsz élni. Minden este imádkozom Érted és azért, hogy Isten sok jót adjon Neked.”

A hatodik beszéd

Edmund Zacher wadowicei plébános, II. János Pál egykori hitoktatója 1978-ban tréfásan idézte fel a maga próféciját. „A sors úgy adta, hogy én ennek az embernek a tiszteletére már öt beszédet mondtam: először az első szentmiséjén, másodsor püspökké szentelése alkalmából, majd amikor metropolita lett. A negyedik beszédet akkor mondtam, amikor kinevezték bíborossá, s végül az ötödiket néhány éve, amikor Wadowicében ünnepeltük keresztelése ötvenedik évfordulóját. Akkor mondtam Wojtyła bíborosnak, hogy már csak egyszer mondok tiszteletére beszédet életemben.

– Mikor? – kérdezte jellegzetes mosolyával.

– Amikor pápává választják Eminenciádat! – válaszoltam őszintén. A bíboros röviden csak annyit válaszolt:

– „Hatodik beszéd nem lesz!”

Az utolsó szavaknál az öreg wadowicei pap elsírta magát, mint egy gyermek.

Szent Pál apostol megtérése

A legkisebb az apostolok között – így ír magáról Pál. Nem találta méltónak magát az apostoli címre, mivelhogy korábban vezető szerepet játszott a keresztények üldözésében. Pál, akit ekkor még Saulnak hívtak, az „Úrnak tanítványai ellen lihevge” Damaszkuszba ment; az úton hirtelen nagy fényesség vette körül. Leesett a lóról, és látomásában szótartot hallott: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” Erre ő megkérdezte: „Ki vagy te, Uram?” Az így felelt: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl!” (vö. ApCsel 9,1-31) Az élmény hatása alatt Pál megtért, és a kereszténység nagy térítő apostola lett.

A mai ünnep ennek a fordulathoz állít emléket. Megtéréseinek Krisztus új szószólója névcserevel adott nyomatékot. Ettől kezdve a zsidó Saul helyett római nevét, a Paulust használta. A névcsere jelképes értelmű: az eredeti Saul a zsidók szálfatermetű első királya volt, míg a latin Paulus jelentése: kicsiny. A kis termetű Pál, aki Saulként a legnagyobb volt az üldözők között, az apostolok sorában a legkisebbnek mondta magát.

Akkor tért meg és lett az ősegyház tagja, amikor az kezdett elszakadni a választott néptől, s hozzáállott a birodalom pogány népeinek misszionálásához. A törvénytől függetlenül vált keresztény irányzat teológusa és előharcosa lett.

Mint ismeretes: Pál a Szíriát és Kisáziát összekötő út mentén fekvő Tarsuszban született. Családja Benjamin törzsébe tartozott, ragaszkodtak a zsidó hagyományokhoz. Pál tudatosan a zsidóság szigorú irányzatához, a farizeizmushoz csatlakozott, és sok kortársánál buzgóbban ragaszkodott hozzá. Jól beszélt ugyanakkor görögül is, ismerte a hellén műveltséget és a pogány kultúrákat.

Meghívásával együtt Pál fölismerte, hogy feladata az evangélium hirdetése a pogányok

között. A rá jellemző radikalizmussal járta ezt az utat. Jézus minden tanítványánál alkalmasabbá vált arra, hogy a legkülönbözőbb fölfogású és képzettségű emberek nyelvére lefordítsa az evangéliumot. Zsidó volt a zsidóknak, görög a görögöknek. Mindenkinek mindene lett. Megtérése után azonnal megkezdte a missziót, először Arábia területén, Damaszkusztól délkeletre.

A népek szent apostolának életéről – aki „Isten kiválasztott eszközeként” szóval és tettel utat tört az evangéliumnak a világban – tájékoztatást adnak levelei és az Apostolok cselekedetei.

* * *

Pál megtérése ünnepének különböző elnevezései maradtak fenn: Pál fordulása, pálfordulás; az Érdy-kódexben: Szent Pál apostolnak megfordulatja; a Debreczeni-kódexben: Szent Pál apostolnak megtérése; Beythe Istvánnál: Szent Pál megtérölése napja; a szegedi nép ajkán: Jóraforduló Pál, az apostol megtéréseinek ünnepe.

E nap időjárásából a termésre, a gazdasági élet kilátásaira következtetnek, hiszen az idő is lassanként a tavaszba fordul. Eszerint a jó idő jó termést jelent, míg a köd a jószág pusztulását, a szelek háborút. A szentesi el-

népiesedett regula is így tudja: Hogyha szeles pálfordulás, akkor léssen hadakozás.

Későbbi kalendáriumi eredetű regulák is így tudják:

Ha fényes Szent Pál,
Minden termés szépen áll.
Ha Pál fordul köddel,
Jószág húllik döggel.

Csanádapácaiak szerint, ha szép, derült az idő, akkor még annyi hideg napra lehet számítani, amennyi az esztendőből már eltelt.

Magyarbánhegyes öregasszonyai így szoktak könyörögni: Pál, fordítsd meg a rostát, hiszen ezen a napon fordul meg az idő. Ha Pál napján süt a nap, még nagy hidegekre számítottak a tél végén.

Vásárosdombó hajdani vízimolnárai e napon kiállottak a széljárást kémlelni. Ha alulról fúj, akkor tudták, hogy még jeget kell törni – a déli szélből jósoltak tehát hideget.

Kiskanizsa öregjei szerint: pálfordulás: fele kenyér. Azt akarták ezzel mondani, ha a télire eltett élelem és takarmány fele még megvan, akkor nincs baj, a család már kitelel. Székesfehérvár-Felsővároszon így mondták: pálfordulás: fele kenyér, fele bor. Kissé bővebb a zalaszentbalázi szentencia: fele kenyér, fele széna, fele fa. Bókaházán: Pálnak fordulása, fél tél elmúlása.

Különös somlóvidéki, orosz hiedelem volt, hogy e napon a határban minden esztendőben megfagy valaki, mert a tél megköveteli a maga áldozatát.

Forrás: Magyar Kurír

Babits Mihály:

Szent Ágnes estéje

Klastromtetőnk holdfényiben
ragyog, hóval tele:
az égre száll lehelletem:
bár szállhatnék velem!
A kapu árnya metszi el
lenn a fehért haránt,
nővén az óra teltivel,
mely engem égbe ránt:
óh tégy oly tisztává, Uram,
mint jégfelhő-lebel,
vagy mely keblem fölé suhan
az első hóhely!

Szenyes, sötét fehér ruhám
hó fehérségihez
és földi mécssem halovány
az ezüst égihez:
így lelke a Bárány előtt,
Előtte e kebel:
azért lakom e sártetőt,
hogy Hozzád vágyjam el.
Óh nyisd fel, Uram! egedet,
s tán egyik csillag ott
fehér ruhában fölvezet
engem, menyasszonyod.

Felhúz az arany kapuig,
mint villám szabdal át,
ahol csillagvirág nyílik
leszórva sugarát:
s lám! mélyül a kapu elém,
megfordul sarkain,
benn vár az Égi vőlegény
s lemossa feltjaim.
Az Örökélet Szombata,
mély tenger, végtelen -
s a mély tengerrel csillaga -
s a Vőlegény velem!

Gyergyóremete

Gyergyóremete nevét – a hagyomány szerint – Martinuzzi Fráter György erdélyi kancellár jegyzőjéről, Kendeffy Bonifác ferences szerzetesről kapta, aki Ferdinánd osztrák császár elől menekülve a Maros fölötti „rengeteg erdőben” húzta meg magát és remeteéletet folytatott. A remete lakása körül megjelentek a letelepülők, valószínűleg Ditrórból. Az 1567-es katonai összeírásban 6 kapuval, 1576-ban pedig már 28 kapuval szerepel. Az 1600-as évek elején egy 22 m hosszú és 8 m széles templomot építettek, amely többször leégett. Az utolsó égés után már egy jóval nagyobb templomot emeltek 1771-ben, mert a régi amúgy is kicsinek bizonyult. Remete 1726-ban vált el Ditrótól és lett önálló egyházközség. Önállósulása után a Maros menti kisebb közösségeket is sokáig Remete látja el Várhegytől egészen Ratosnyáig.

A községet 1677-ben, 1717-ben és 1719-ben pestisjárvány ritkította, nagy részét 1892-ben hatalmas tűzvész pusztította el. 1913. augusztus 30-án a Tolvajos és Kópataka áradása nagy anyagi és emberáldozatot követelt, 1932-ben pedig nagy sáskajárás tette tönkre a termés jelentős részét. Mindezeket aránylag hamar kiheverte a község, mert a szaporulat mindig jóval nagyobb volt az elhalálozásnál. A lakosság elsősorban földműveléssel foglalkozott, azonban a férfiak már a nagyon régi időkől kezdve „ingáznak”, ugyanis kizárólag a földművelésből nem lehet megélni. Régebbi fakitermeléssel foglalkoztak kora tavasztól késő őszig, így a földművelés nagyobb része az asszonyokra és a nagyobb gyermekekre maradt. Később állami munkára jártak el a községből.

Örökös szentségimádási nap: október 14.

Forrás: ersekseg.ro

A gyergyóremetei Szent Lénárd apát plébániatemplom

MAGUNKRÓL – MAGUNKNAK

A szent keresztségben hárman részesültek:

– Péter Benedek, Portik Dávid,
György Noel.

Az Úr hét tesvérünket hívta haza:

– Ákszin Iлона, Para Árpád, Gál Mik-
lós, Király Erzsébet, Csüdör Árpád, Tamás
György, Trimfily Anna..

***Irgalmas Jézus, adj nekik
örök nyugalmat!***

Egyházi ünnepek kötelező szentmisével január hónapban

- január 1. Újév
- január 6. Vízkereszt

**Minden kedves hívőnek, olvasónak,
barátnak és ismerősnek kívánunk
lelkiekben és sikerekben gazdag
bolgog új évet!**

*Zsolt atya, Zoltán tisztii
és munkatársaik*

Aranyosi Ervin:

Fogadkozások helyett

Szilveszter van – jó emberek –
kezdjünk inni, eni,
nincs más dolgunk ma éjszaka,
csak vidámnak lenni!

Feledjük a bűt, a gondot,
kívánjunk sok szépet!
Reményekkel megpakolva
várjuk az új évet!

Szerencse és jókívánság
kézen fogva járjon,
ha elhisszük, az új évben
csupa öröm várjon!

Ezt a sok-sok vidámságot
vigyük hát magunkkal,
hogy ne kelljen foglalkoznunk
ezer más bajunkkal!

Mi lenne, ha az új évben
egymást megbecsülnénk?
Mi lenne, ha minden reggel
mosolyra derülnénk?

Mi lenne, ha minden reggel
csak a szépet várnánk?

Mi lenne, ha jobban élni
végre megpróbálnánk?

Mindig egy lépés választ el
az elhatározástól.

Mi lenne, ha a változást
sosem várnánk mástól!

Változzunk hát és
általunk legyen szebb az élet!

Kívánok hát jobb világot,
s boldogabb új évet!

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

Kiadja a sepsiszentgyörgyi Szent József plébánia.
ISSN: 2248-1532